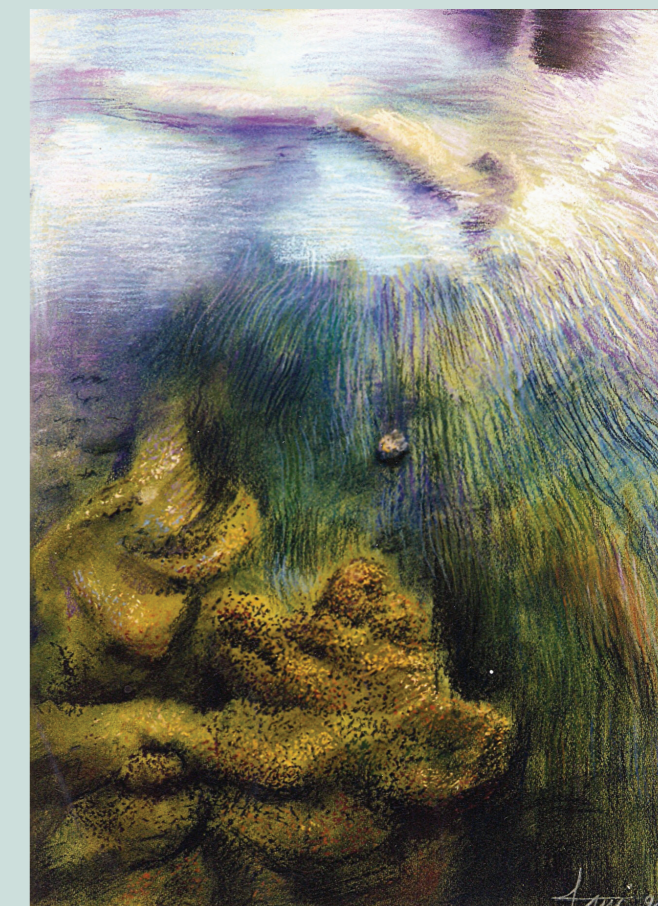
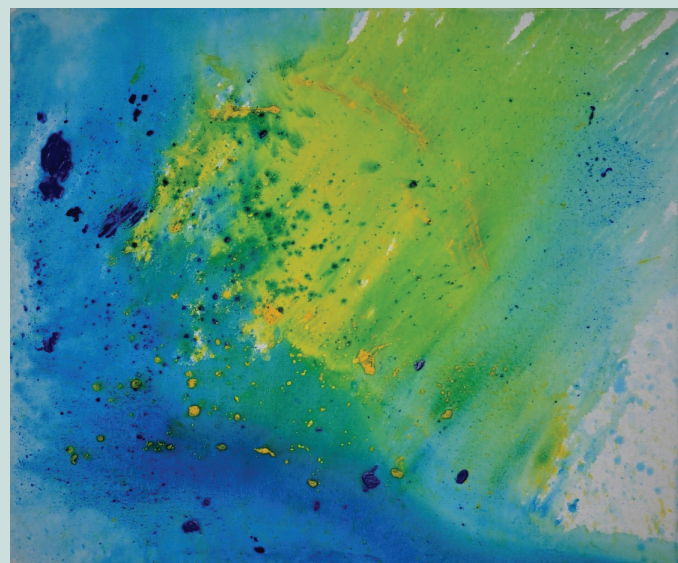

Ahmet Ibukić Ami

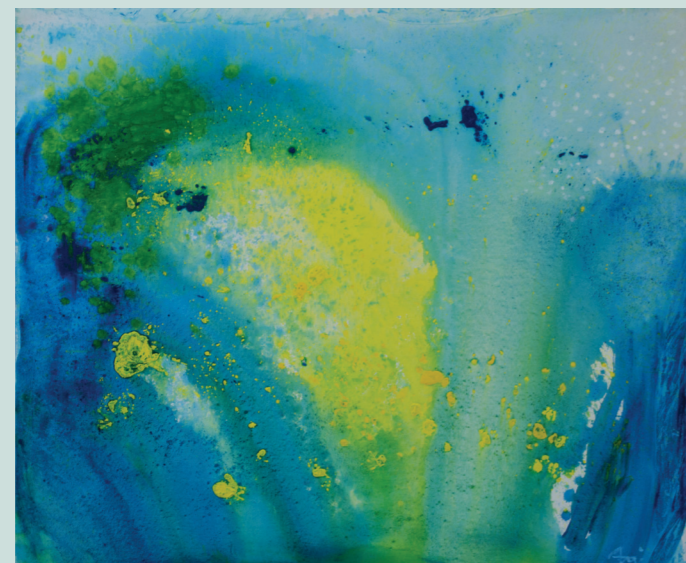

UNSKE IMAGINACIJE

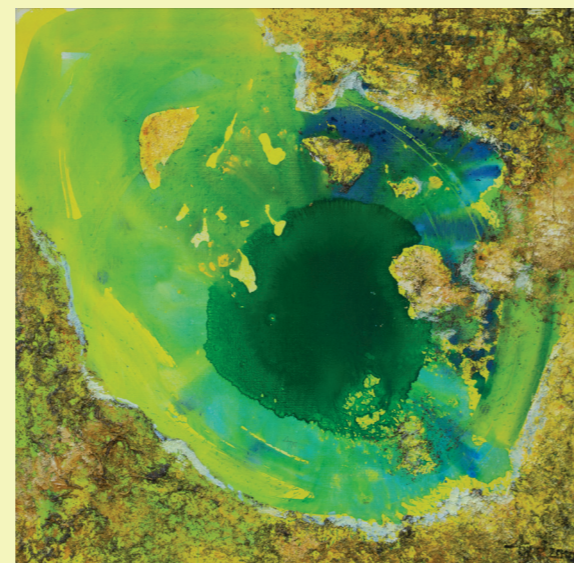
17.5 - 5.6.2019.

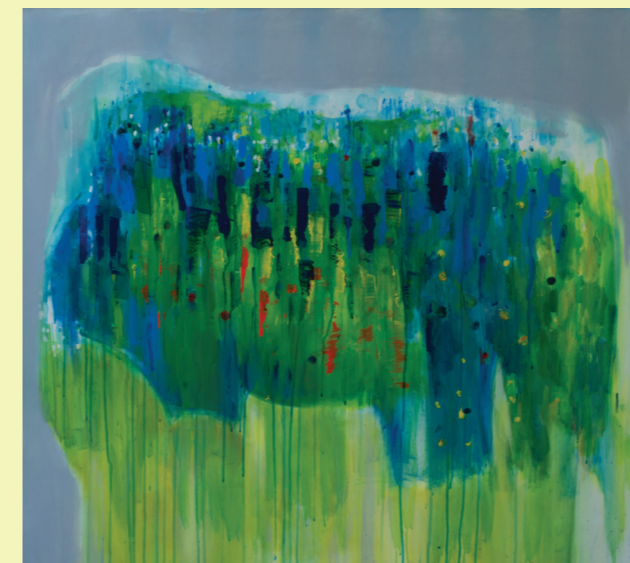
Una, akrilik na platnu,
100x120cm, 2012.

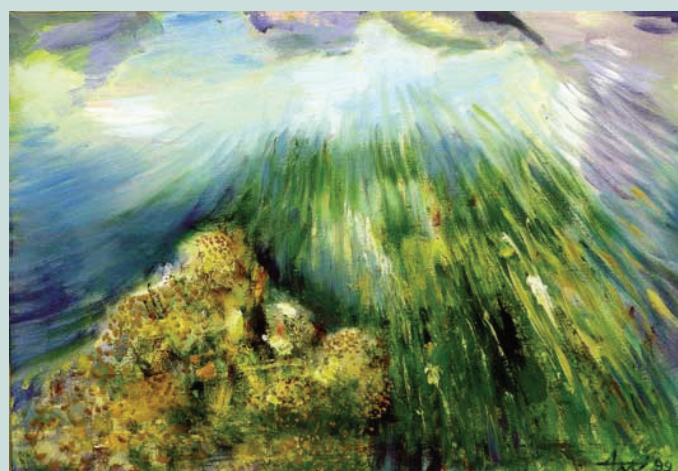
Unske slutnje, akrilik na platnu,
100x120 cm, 2008.

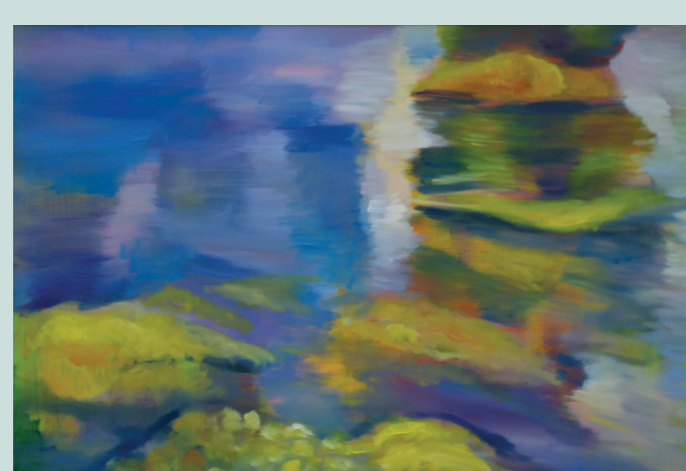
Unske sedre, kombinovano na platnu,
80x80 cm, 2008.

Unski smaragdi, akrilik na platnu,
100x115 cm, 2018.

Unske trave, akrilik na platnu,
70x50 cm, 1999.

Na vodi, kombinovano na platnu,
80x120 cm, 2009.

Sedra pod vodom, Ulje na platnu,
50x60 cm, 2013.

Unski smaragdi, kombinovano na papiru,
60x90 cm, 2010.

Ahmet Ibukić Ami

Rođen u Bihaću 1957. godine. Završio Školu primjenjenih umjetnosti Sarajevo i Akademiju likovnih umjetnosti Sarajevo odsjek slikarstvo, u klasi prof. Milivoja Unkovića. Na istoj akademiji završio je i postdiplomski studij pod mentorstvom prof. Seida Hasanefendića. Na Pedagoškom fakultetu Univerziteta u Bihaću 2004. godine izabran je u zvanje docent u oblasti Likovne kulture. Član je ULUBIH-a od 1987. godine. Na Internacionalnoj Akademiji “Greg Marino” u Verbanu 2005. imenovan je na mjesto akademskog saradnika na odsjeku za likovnu umjetnost. Uvršten je u internacionalnu umjetničku enciklopediju “Dizionario enciclopedico internazionale d’arte moderna e contemporanea 2004/2005. Živi i radi u Bihaću gdje je zaposlen kao viši kustos u JU Muzej Unsko-sanskog kantona te na Univerzitetu u Bihaću u svojstvu vanjskog saradnika kao profesor likovne kulture s metodikom. Učesnik je više likovnih kolonija, a osnivač je i voditelj likovne kolonije „Stari gradovi u dolini Une”. Izlagao je na više grupnih i samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Idejni je tvorac i art direktor projekta “Umjetnici svijeta Srebrenici - Eleven Seven”.

Djela mu se nalaze u umjetničkoj zbirci Nacionalne galerije u Amanu u Jordanu, u Muzeju za Evropsku umjetnost u Danskoj, galeriji “Vjekoslav Karas” u Karlovcu, Muzeju USK-a u Bihaću, kraljevskoj rezidenciji Njihovog veličanstva kralja Abdulaha i kraljice Ranije, kod Malezijskog premijera Mahathir Mohameda, kod Kristijana Švarcšilinga i mnogih drugih značajnih ličnosti.

Važnije izložbe:

Bihać - Gradska galerija, 1999; Amman - Kraljevski kulturni centar Hašemitske kraljevine - Jordan, 1999; Rijeka -Moderna galerija, Mali salon Korzo, 2000; Sarajevo - Galerija Gabrijel, 2000; Mostar - Kulturni centar, 2000; Prusac-Ajvatovica, 2000; Antalya - Falez sanat gallery - Turska, 2000; Ankara - Gallery Hejkal - Turska, 2000; Beč - Gallery Amerling haus - Austrija, 2001; Amsterdam - Gallery Sojo - Holandija, 2002; Bosanski Petrovac - Muzej Skendera Kulenovića, 2002; Sidney - Melbourne, Australija, 2000; Svjetski bijenale crteža, Ratiborž, Poljska, 2000; Bošnjačko slikarstvo, Skopje, Ohrid, 2000; Antalya, Turska, Sanat Gallery, 2000; Madrid 2003.- Art Expo, Rim Bienalle d’arte contemporanea Leonardo Da Vinci, International Art Academy Roma University of Fine Arts 2003; Svjetsko Bienale Asamblaža 2004; Berlin - galerija Twenty four, 2004; Ljetne olimpijske igre U zdravom tijelu zdrav duhAtina, 2005; Eleven Seven - Biella, Milano, Torino, Srebrenica 2006; Gallery Sodalitas - Tajnah, galery Rtovž-Maribor 2009; Sarajevo-Colegium Artisticum, Mostar-Gran Pri 2009.-Zenica-galerija Sinagoga, Muzej grada Zenice, galerija BKC Tuzla, Zagreb - Ambasada Bosne i Hercegovine u Hrvatskoj, BKC,Karlovac, 2010; Beč Palata Porcia, stifts galerie ST.Georgen, Austrija 2010; Lungau-Austrija ,Gallery Cultur Lungau, Festival kulture 2010; Beč - Izložba Bosansko hercegovačkih umjetnika Dijalog 2010-Palace Porcia 2010; St. Georgen zadužbina ST. Georgen u Koruskoj-izložba slika 2010; Neumarkt,u Stajerskoj,Galerija dvorca Forchtenstein, 2010; Graz u Stajerskoj Austrija - Zadužbina Rein, 2010; Bosanski Petrovac Muzej Jovan Bijelić izložba slika 2010; Beč Austrija Kunst trif 2010; Klagenfurt-Galerija BV Tangenten 2011; Benkovac, Hrvatska Art forum Zadar 2011; Novo Mesto Dolenjski Muzej 2011; Piran, Slovenija Under construction 2011; Piacenza, Italija Palata Farneze 2011; Mađarska-Pecs World art games 2012; Čile-Expo world art games 2014; European Art Museum 2014; Slovačka - Previdža 2014; Mađarska, Muzej Gyor 2014; Pečuh - Mađarska, Rotterdam - Holandija, Lisabon - Portugal 2015; Karlovac - Hrvatska, Galerija Vjekoslav Karas 2018.

Unski psihogrami

Kad se Ibukić dohvati pastela, kista i ostalih pomagala, slijedeći svoj krvotok koji paralelno pulsira sa Uninim on (energično) raznosi boje kojima prekriva cijelu površinu. U unski tok ulijeva svoj krvotok. Sloj po sloj, mic po mic, pravac po pravac, gesta za gestom i iz tog unutrašnjeg kovitlaca izranjaju konfiguracije (poput) prepoznatljivih figura sedre, unskih trava, mahovine, grana i raslinja...

No valja reći da se enigmatska struktura njegovih slika ne tiče samo razumjevanja već intuicije. Kakve li sve akorde nudi unikatna Una prepuna sugestivne simfonije, bučni bukovi puni vodenog pikturalnog bogatstva, izmaglice i prašine, grgoljavi brzaci, preskakala i bentovi! Valjda je iz tih razloga slikar izabrao pastel, a ne akvarel da bi nam dočarao svu tu vodenu prašnjavost, vihorenje vlati vodenih trava, sedrenost sedre, paučina-tost mahovine, unutrašnja ljeskanja vode, magličatost i unska isparenja. Ako je jedina svrha impresionizma bila prikazati materijalnu spoljašnost, Ibukić se odlučio za prikazivanje Unine "unutrašnje materijalnosti", njezinih psihograma, odnosno njezinog prostim okom nevidljivog inventara čije boje ne ovise o treperenju zraka svjetla, tako da nas zna vrlo nepredviđeno uroniti u Unina smaragdna njedra i broditi bez dihaljke po njezinom dnu.

dr.Ale M.Poljarević

Slikarstvo slutnji irealističke neporecivosti

(Nad ciklusom slika Ahmeta Ibukića o Uni)

Slikar Ahmet Ibukić, 2011. godine

Slikar Ahmet Ibukić upravo pokušava da nas, svojim slikama, svojim lirskim poemama datim u smaragdnoj boji vodene materije koja protiče koritom Une, dovede do svijesti o pravom izvorištu njene ljepote, do prave istine o toj ljepoti da nas otrgne od naših impresija koje nas samo djelimično zbližuju s Unom. Njegove slike su supstrati te osvješčene ljepote njene, lirski spiritualizirane, ali snažno realistički date. Time se on bitno razlikuje od svih koji su slikali ljepotu Une. On slika spoznaju te ljepote, ne nju samu.To je to. Smaragdi njegovih slika su sonate koje protječu kroz vrijeme, ozvučujući ga i ne doživljavamo drugačije nego kao zvuk, dok stojimo pred njegovim slikama uglavnom širokih formata jer u drugačije formate toliko glazbe zapravo i ne bi moglo stati. Njegovo je slikarstvo i figuralno i nefiguralno, i slikarstvo slutnji, i krajnje realističko slikarstvo. I, iznad svega, slikarstvo moćnih vizualnih senzacija.

Osnovni korjen je kretanje. U kretanju je supstanca energije koja se transponuje u ljepotu.

I on je krenuo za tim-krenuo je da pronađe korjene te ljepote i da uhvati onaj trenutak kada iz tih korjena počinje da isijava ona energija, onaj tajnoviti, gotovo mistični supstrat koji će, u svojoj krajnjoj konzenvenci, dobiti puno uobličenje ljepote koju mi upijamo u sebe i uobličujemo svoju impresiju i potom, sa ustrajnošću, nosimo je u sebi.Koji su to korjeni koji emaniraju iz sebe tu energiju koja će naći svoje krajnje uobličenje u onom što zovemo unskom ljepotom?

Osvrt: Vojislav Vujanović

Boje vode, igra svjetlosti,poruke trajanja

Slikar Ahmet Ibukić, 2011. godine

Slikar Ahmet Ibukić je ostvario potrebnu interakciju između vlastitog unutrašnjeg dinamizma i subjektivnog doživljaja boje vode i prisustva svjetlosti. Ta interakcija je gornji sloj dugo nošene unutrašnje potrebe uz sazrijevanje ideje u traženju likovnog izraza na ovu temu. U sadašnjoj fazi naglašen je analitički pristup strukturama boje i svjetlosti na vodi i u vodi.

Međutim, tema je još naglašenija. To je rijeka Una - njena boja i svjetlost, njene trave, mahovina, sedre i virovi. To je likovna obrada izražena kao nadahnuti kolorit bez klasičnog crteža. To je perceptivni spoj snažnog kretanja vode u pličim u dubljim prostorima, zatim preko objekata u vodi koji su prekriveni mahovinom, ali i satkani tankim vezom niti vodene trave iz riznice mozaika unskih smaragda.

prof.dr.Sead Misirlić

Drukčiji slikar Une

Slikar Ahmet Ibukić, 2011. godine

Da nekom kažem u ovom gradu, gdje čovjeku ne opraštaju ni talent, ni uspjeh, da je Ahmet Ibukić najbolji slikar, našao bih sebi posla. A najbolji je, njegov rad pratim četiri decenije i dobro to znam. Protrčao sam s njim kroz njegovo traganje za sopstvenim stavom, rukopisom, bojom, potezom, znakom, znam njegovu muku i nauku u kojoj je prošao sve faze, sažvakao sve pravce, radeći sve tehnike i služeći se raznim materijalima. Učio je od najvećih, i kao slikar koji se tražio kroz sve škole i epohe, došao do Moneovih bazena i lokvanja, pokazujući zanimanje za svjetlosne efekte i svijet vode.

Ali, to je tek kroki o Ibukiću, morao je prvo da savlada osnovne discipline, da radi crteže, skice, portrete, ljudske figure i mrtvu prirodu, kojima se vraćao na jedan nov, svoj način, ne podilazeći ukusima. Krećući se uglavnom između impresivnog i ekspresivnog, nastojao je uvijek da nađe nešto što je on, neku nijansu, neki potez koji ga udaljava od uzora, razbijao je forme i stvarao nove, ali nikad nije bježao od svojih likovnih „lektira“, čak ih je naglašavao u pojedinim djelima, kao znak pripadnosti nekoj ideji, pobratimstvu sa učiteljima. U ranijim radovima ličio je na Kandinskog, na Veleskeza, na Dalija i razne kubiste, snalazio se u geometrijskim formama i svemu što ide pod nazivnik apstraktna umjetnost, međutim zadržavao je jedan svoj impresionistički stav, ili postimpressionistički, kao pravi slikar novih shvatanja.

Ibukića su neki predstavili u svojim tekstovima kao realistu, a on nije to, prije će biti da je slikar „utiska“. Na vrijeme je shvatio umjetnost kao sredstvo vizuelnog stvaranja svijeta, a ne na „prepisivanja“ svijeta kako su na to gledali realisti, i počeo je da se služi modernim jezikom umjetnosti. Međutim, taj jezik na kom se (kojim se) Ibukić izražava, nije nastao ni juče, ni slučajno, u svom traganju za sopstvenim izrazom, slikar se zadržao na Sezanu i sličnim pojavama devetnaestog i dvadesetog vijeka, nastojeći da mu uvijek jedan pogled na svijet bude „perceptivan“, a drugi „ekspresivan“. Otud kod njega drukčija „objektivnost“, ili drukčije formulisana subjektivnost, koje ponekad nije ni svjestan.

A i boje mu drukčije, tople; pronalazi ih umjetnikov stvaralački ego. I potezi mu često smjeli, kad započne igru na svoju ruku, na svoju odgovornost, držeći se Bodlerove konstatacije da „umjetnik nikom nije odgovoran osim sebi“. Ta igra je kod Ibukića ponekad zamah „akcije“, nadgradnja razbijanjem realne slike, koju naknadno smiruje „modulacijom“, tj. prilagođavanjem jedne obojene površine drugim obojenim površinama, što je naučio kod praoca nove umjetnosti, Sezana, koji je izmislio mozaičnu strukturu površine i tako uticao na sva moderna kretanja u umjetnosti, od fovista do kubista.

U najboljim trenucima svog slikarstva, u Plavoj fazi i Žuto-zelenoj pogotovo, Ibukić je apstraktni umjetnik, najčešće slikar Une, ili njenih inserata, koji su komadići podvodnih i nadvodnih prizora: trave, alge, mrtva priroda uznemirena vodom i sedre koje bi htjele da izađu van, u naš fizički svijet. Ali Una kod njega nije transparentna i nije za dopadanje u onom najprostijem smislu: pejsaži su često unutrašnji i predstavljaju tek sloj, tek veo iza koga se krije suština. Dakle, bez deskripcije, bez projekcije opšteg plana i jasnih kontura, bez huka rijeke koji se obrušava, Ahmet Ibukić nastoji da uhvati misao vode, a ne vodu, opipavajući dušu Une iznutra i izvana, drukčije od drugih i drukčiji od drugih.

Husein Dervišević

Slikar Ahmet Ibukić, 2011. godine

Korišteni odlomci iz tekstova o radu Ahmeta Ibukića.

Slika sa naslovne stranice: Sedre i trave, pastel na papiru, 63x47, 1999.

Izdavač: Gradska galerija Bihać, www.ggbihac.com • Štampa: GRAFIČAR Bihać • Tiraž 300 primjeraka
Izložba je realizirana uz podršku premijera Vlade USK-a Mustafe Ružnića i Grada Bihaća.